

Străina

Mirimirela

E frig în lume, iubite !
E frig în grădină și-n noi...
Cu buzele ei pârlolite
Toamna ne sărută și-apoi

Dispare discretă prin ușa
Ce-am lăsat-o deschisă-amândoi.
E frig; am strâns și cenușa
Iubirii ce-a ars între noi.

Pe ușă-a pătruns o străină
Cu inima rece, haină.
Ne privește cu ochii sticloși
Și fulgi de zăpadă pufoși

Cad rar. Parcă simt și prezența
Unei ierni ce plutește-n odăi...
Dar străina, e indiferența
Ce-și face culcuș în noi doi.